

Voor aap staan

Ik heb groep 3,4 gekregen. Een spannende klus. Zesentwintig kinderen die onder andere druk bezig zijn met het lees-schrijf-proces. Ik ken de fasen van Kees de Baar al uit mijn hoofd. De lees-schrijfhoek is aardig ingericht. Zelfs voor de kinderen waarbij het “natuurlijk leesproces” niet op gang komt, heb ik goed gestructureerd materiaal. Daarnaast zijn collega’s bereid tot het verlenen van raad en daad. Een zware, boeiende start. Maar veilig genoeg om er tegen aan te gaan. Eigenlijk zie ik van alle kinderen al vorderingen nu we zo’n twee maanden bezig zijn. Behalve van Bart. Bart is een gezellige vent van zes jaar. Hij voetbalt graag en is misschien wel daardoor graag buiten. Binnen zegt hij slimme dingen, maar lezen blijft “hangen en wurgen”. Hij kent de letters wel en leest enkele woordjes. Maar het gaat niet van harte. Schrijven is helemaal niet favoriet. Zeer creatief is Bart als het gaat om redenen waarom hij nu eigenlijk niet hoeft te schrijven. In het weekeinde ben ik op een prachtige poster gestuit. Een plaat van een aap die als doelman verkleed met een flesje bier tegen een goalpaal hangt. De klas werkt. Ik heb met Bart zijn contractbrief nog niet besproken. In no-time plak ik de poster op de deur en hang er een kaartje op met: “Dit is Bart”. Ik verlaat de klas, sluit de deur en ga koffie drinken. Koffie, scheutje melk, rustig roeren, rustig drinken en nog een kopje. Alsof ik Bart door de deur heen kan zien, geniet ik al van zijn mogelijke reactie. Na zo’n tien minuten houd ik het niet meer uit. Ik loop de klas in. Iedereen zit op een bijzondere manier “rustig” te werken. Zonder om te kijken sluit ik de deur achter me. Bart heeft een rood aangelopen hoofd dat boven de rekenkast uitkomt. Krachtig wijst hij naar de deur achter me. Ik draai me om en lees onder luid gejoel, applaus en gelach de teksten op meer dan twintig kaartjes. Vele verschillende handschriften maken vrijelijke vergelijkingen. Ik herken het handschrift van Bart. Hij vind echt dat ik die aap ben. En ik denk dat Bart vandaag met een intrinsieke motivatie heeft geschreven. Ik weet wel dat “egt” met ch moet, maar dat vertel ik hem morgen (op zijn vroegst).